

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4176/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Божидара Вујичића, Јасминке Станојевић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца ЈП „Путеви Србије“ Београд, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Емилија Петровић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 965/19 од 03.03.2020. године, у седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 965/19 од 03.03.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 965/19 од 03.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 507/2015 од 27.02.2017. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужиоцу, на дуга за коришћење бензинске станице у периоду од 01.05. до 30.09.2014. године, плати 168.587,50 динара на име главног дуга са законском каматом почев од 16.01.2015. године до исплате и 6.904,24 динара на име камате на јавне приходе на износ главног дуга у наведеном периоду. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 26.620,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 965/19 од 03.03.2020. године, жалба туженог је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се ревизијом не би могла побијати, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је

потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за исплату дуга за коришћење бензинске станице у спорном периоду. Одлуку о основаности тужбеног захтева, судови су донели уз примену адекватних одредаба материјаног права на утврђено чињенично стање. Имајући ово у виду, као и да тужени уз ревизију није доставио правноснажне судске одлуке са другачије израженим правним схватањем, али и да одлука о захтеву за накнаду ове врсте дуга зависи од чињеничног стања утврђеног у току поступка и на коме је одлука заснована, Врховни касациони суд налази да у овом предмету нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба за одлучивањем о ревизији ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари поднета је 19.01.2015. године, а вредност предмета спора је 168.587,50 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност 3.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија туженог недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић